

Downloaded via the EU tax law app / web

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

26. aprill 2018(*)

Eelotsusetaotlus – Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele – Asutamisvabadus – Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine – Riigiabi – Valikuline meede

Liidetud kohtuasjades C-234/16 ja C-235/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 10. märtsi ja 11. märtsi 2016. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 25. aprillil 2016, menetluses,

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

versus

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16),

Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16),

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (ettekandja), A. Arabadjiev ja E. Regan,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: ametnik L. Carrasco Marco,

arvestades kirjalikku menetlust ja 6. juuli 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED), esindajad: *abogado* J. Pérez-Bustamante Köster, *abogado* F. Löwhagen ja *procurador* J. M. Villasante García,

– Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias ja le Consejo de Gobierno del Principado de Asturias, esindaja: *letrada* A. Roces Llaneza,

– Euroopa Komisjon, esindajad: N. Gossement, P. Nemešková ja G. Luengo,

olles 9. novembri 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused puudutavad ELTL artiklite 49 ja 54 ning artikli 107 lõike 1 tõlgendamist.

2 Taotlused on esitatud kohtuvaidlustes Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (edaspidi „ANGED“) versus Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna majandus- ja rahandusminister, Hispaania) ja Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (Astuuria Vürstiriigi valitsusnõukogu), mille ese on küsimus, kas maks, mida kohaldatakse Astuuria Vürstiriigi autonoomses piirkonnas asuvatele suurtele jaekaubandusettevõtetele, on õiguspärane.

Hispaania õigus

3 Astuuria Vürstiriigi 27. detsembri 2002. aasta seaduse 15/2002 eelarve-, haldus- ja maksumeetmete kohta (Ley del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias, administrativas y fiscales; BOPA nr 301, 31.12.2002) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „seadus 15/2002“) artikliga 21 kehtestati 1. jaanuarist 2003 suurte jaekaubandusettevõtete maks (edaspidi „IGEC maks“).

4 Seaduse 15/2002 praembulis on täpsustatud, et selle maksu eesmärk on jätta kaubanduskeskuste korvata negatiivne mõju, mida nende tegevus avaldab territooriumile, keskkonnale ja asulakaubandusele.

5 Seaduse 15/2002 artikli 21 punktis 2 on sätestatud, et IGEC maksust saadavat tulu kasutatakse „kaubandustaristu sektoripõhiseid suuniseid rakendavate kavade väljatöötamiseks ja elluviimiseks“ ning „keskkonna kaitseks ja taristuvõrkude parendamiseks“.

6 Seaduse 15/2002 artikli 21 punkti 3 kohaselt kohaldatakse seda maksu nii individuaalsetele kui ka kollektiivsetele jaekaubandusettevõtetele, mille kauba väljapaneku ja müügipind on 4000 m² või suurem. See künnis, mis kehtib alates 1. jaanuarist 2005, oli varem 2500 m².

7 Vastavalt seaduse 15/2002 artikli 21 punktile 4 ei maksa IGEC maksu suured individuaalsed jaekaubandusettevõtted, mille kauba väljapaneku ja müügipind ei ületa 10 000 m², kui nad müüvad üksnes järgmisi tooteid: aiakaubad, sõidukid, ehitusmaterjalid, masinad ja tööstustarvikud.

8 Seaduse 15/2002 artikli 21 punktist 5 tuleneb, et IGEC maksu peavad maksukohustuslastena tasuma (nii individuaalsete kui ka kollektiivsete) suurte jaekaubandusettevõtete omanikud, nimelt selliste suurte jaekaubandusettevõtete osaks oleva(te) ruumi(de) omanikud, kes kasutavad ruumi/ruume kas otse äritegevust teostades või nii, et annavad need äritegevuseks kolmandate isikute käsutusse.

9 Seaduse artikli 21 punktis 7 on täpsustatud maksustatava väärtuse arvutamise meetodid, mis võtavad muu hulgas arvesse rahvastikutihedust 10 km raadiuses ettevõtte asukohast.

10 Seaduse 15/2002 artikli 21 punktis 11 on sätestatud, et IGEC maksu arvutamisel arvatakse maksustatavast summast maha 10% suurte jaekaubandusettevõtete puhul, mis ei asu asulakeskuses ning millele on võimalik juurde pääseda vähemalt kahe erineva ühissõidukiga, ning maksusoodustus suurte kaubandusettevõtete puhul, mis viivad ellu pädevate keskkonnakaitsega tegelevate asutuste heakskiidetud keskkonnakaitseprojekte.

11 23. juuli 2014. aasta seadusandliku dekreediga 1/2014, millega kiidetakse heaks Astuuria Vürstiriigi maksualaste õigusnormide konsolideeritud redaktsioon (decreto legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios; BOPA nr 175, 29.7.2014; edaspidi „seadusandlik dekreet 1/2014“), täpsustati alates 1. jaanuarist 2015 IGEC maksu regulatsiooni sarnases sõnastuses.

12 Selle seadusandliku dekreeidi preambuli III punktis on korratud sisuliselt seaduse 15/2002

preambulit, kuid enam ei ole märgitud suurte jaekaubandusettevõtete tegevuse negatiivset mõju asulakaubandusele.

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

13 Seadusega 15/2002 kehtestati kogu Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna territooriumil suurte jaekaubandusettevõtete piirkondlik maks eesmärgiga korvata suurte kaubanduskeskuste võimalik mõju territooriumile, eelkõige asulakaubandusele, ja keskkonnale. Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna majandus- ja rahandusminister kiitis 3. juuli 2003. aasta otsusega heaks IGEC maksu huvides esitatava tegevuse alustamise, muutmise ja lõpetamise deklaratsiooni vormi. Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna valitsusnõukogu kiitis 11. novembri 2009. aasta dekreediga 139/2009 heaks IGEC maksu reguleeriva määruse (decreto 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales; dekreet nr 139/2009 suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maksu reguleeriva määruse heakskiitmise kohta; *BOPA* nr 273, 25.11.2009).

14 ANGED – suurte müügiettevõtjate riiklik ühendus – esitas aastal 2003 Tribunal Superior de Justicia de Asturiasele (Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna kõrgeim kohus, Hispaania) kaebuse nimetatud otsuse tühistamiseks selle vastuolu tõttu nii asutamisvabaduse kui ka riigiabiõigusega.

15 Aastal 2009 esitas ANGED samale kohtule ka kaebuse nimetatud dekreeidi tühistamiseks.

16 Kohus peatas otsuse tegemise nendes kahes kohtuasjas, et oodata ära Tribunal Constitucionali (Hispaania konstitutsioonikohus) vastus tema küsimusele IGEC maksu reguleerivate õigusnormide kooskõla kohta põhiseadusega. Pärast seda, kui Tribunal Constitucional (Hispaania konstitutsioonikohus) oli selle taotluse 10. aprillil 2014 rahuldamata jätnud, jättis ka Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna kõrgeim kohus, Hispaania) ANGEDi kaebused rahuldamata. Seejärel esitas viimane nende kahe otsuse peale apellatsioonkaebuse Tribunal Supremole (Hispaania kõrgeim kohus).

17 ANGED esitas ka komisjonile IGEC maksu kehtestamise kohta kaebuse, väites, et tegemist on riigiabiga.

18 Komisjon teatas Hispaania ametiasutustele 28. novembri 2014. aasta kirjas, et IGEC maksu puudutava ettevalmistava analüüsi tulemusel võib väikestele jaekaubandusettevõtetele ja teatavatele spetsialiseerunud ettevõtetele ette nähtud maksuvabastus olla siseturuga kokkusobimatu riigiabi ning et Hispaania Kuningriigil tuleb see maks kas kaotada või siis seda muuta.

19 Neil asjaoludel otsustas Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised, kohtuasjades C-234/16 ja C-235/16 identsed eelotsuse küsimused:

„1. Kas ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus piirkondlik maks, mida kohaldatakse selliste suurte jaekaubandusettevõtete suhtes, mille kauba väljapaneku ja müügi pind on 4000 m² või suurem, mõju tõttu, mida sellised kaubandusettevõtted avaldavad territooriumile, keskkonnale ja asjaomase piirkonna asulakaubandusele, samas kui maksu kohaldatakse sõltumata sellest, kas kõnealused kaubandusettevõtted asuvad tegelikult tiheda asustusega asulaalal või väljaspool seda, ja enamasti peavad seda tasuma teiste liikmesriikide ettevõtjad, kusjuures:

a) maksu ei kohaldata jaekaubandusettevõtjate suhtes, kellele kuulub mitu (kas individuaalset

või kollektiivset) jaekaubandusettevõtet, millest igaühe kauba väljapaneku ja müügi pind jääb alla 4000 m², ja seda olenemata sellest, kui suur on ettevõtja kõigi ettevõtete kauba väljapaneku ja müügi pindade pindala kokku, ja

b) maksust on vabastatud suured individuaalsed jaekaubandusettevõtted, mille kauba väljapaneku ja müügi pind ei ületa 10 000 m², kui need müüvad ainuüksi aiakaupu ja sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid?

2. Kas ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse sätte kohaselt keelatud riigiabiga on tegemist Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna IGEC maksu vabastuse korral, mis on ette nähtud individuaalsetele ja kollektiivsetele jaekaubandusettevõtetele, mille kauba väljapaneku ja müügi pind jääb alla 4000 m², ja suurtele individuaalsetele jaekaubandusettevõtetele, mille kauba väljapaneku ja müügi pind ei ületa 10 000 m², kui need müüvad ainuüksi aiakaupu ja sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

20 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tagab asutamisvabadus teise liikmesriigi kodanike ja ELTL artiklis 54 viidatud äriühingute kohtlemise vastuvõtvast liikmesriigis võrdselt selle liikmesriigi residentidega ja keelab äriühingute puhul igasuguse diskrimineerimise nende asukoha tõttu (vt eelkõige 12. detsembri 2006. aasta kohtuotsus *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, punkt 43, ning 14. detsembri 2006. aasta kohtuotsus *Denkavit Internationaal ja Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, punkt 22).

22 Sellega seoses on keelatud mitte ainult ilmne äriühingute asukohal põhinev diskrimineerimine, vaid ka kõik varjatud diskrimineerimise vormid, mis teistest eristuskriteeriumidest lähtudes viivad tegelikult sama tulemuseni (5. veebruari 2014. aasta kohtuotsus *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

23 Kohustuslik makse, mis lähtub näiliselt objektiivsest eristuskriteeriumist, kuid seab nende olemuse tõttu ebasoodsamasse olukorda enamasti teistes liikmesriikides asuvad äriühingud, kes on maksu kogumas liikmesriigis asuvate äriühingutega sarnases olukorras, kujutab endast pealegi ELTL artiklites 49 ja 54 keelatud kaudset diskrimineerimist äriühingu asukoha alusel (vt selle kohta 5. veebruari 2014. aasta kohtuotsus *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, punktid 37–41).

24 Põhikohtuasjades lähtuvad kõnealused õigusnormid ettevõtte müügi pinnaga seotud kriteeriumist, mis ei ole mingil juhul otseselt diskrimineeriv.

25 Euroopa Kohtule esitatud tõenditest ei ilmne ka, et see kriteerium paneks ebasoodsamasse olukorda enamasti teiste liikmesriikide kodanikke või teistes liikmesriikides asuvaid äriühinguid.

26 Sellist järeldust ei saa nimelt teha ANGEDi kirjalikes seisukohtades esitatud teabe põhjal, mis puudutab pealegi peamiselt Kataloonia autonoomse piirkonna kehtestatud suurte jaekaubandusettevõtete maksu. Lisaks väitis Astuuria Vürstiriigi autonoomne piirkond omalt poolt, et IGEC maksu tasuvad peamiselt Hispaania maksukohustuslased.

27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab pealegi, et tal puudub „asjakohane“ teave, tõendamaks varjatud diskrimineerimise võimalikku olemasolu.

28 Järelikult tuleb esimesele küsimusele vastata, et ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

Teine küsimus

29 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses on tegemist sellise maksu puhul, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele müügiettevõtjatele peamiselt nende kauba väljapaneku ja müügi pinnast lähtuvalt, kusjuures maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügi pind jääb alla 4000 m², samuti ettevõtted, mis müüvad aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid, ning mille müügi pind ei ületa 10 000 m².

30 Liikmesriigi meetme kvalifitseerimine „riigiabiks“ ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses nõuab, et täidetud on kõik järgmised tingimused. Esiteks peab olema tegemist sekkumisega riigi poolt või riigi ressurssidest. Teiseks peab sekkumine ähvardama kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust. Kolmandaks peab sekkumine andma soodustatud isikule valikulise eelise. Neljandaks peab see kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi (vt eelkõige 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C?20/15 P ja C?21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 53).

31 Mis puudutab eelise valikulisuse tingimust, millele on Euroopa Kohtus rohkem tuginetud, siis tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et selle tingimuse hindamiseks tuleb kindlaks teha, kas konkreetset õiguslikku raamistikku arvestades on siseriiklik meede selline, et see soodustab „teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist“ võrreldes teiste ettevõtjatega, kes on asjaomase abikava eesmärgi arvestades sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras ning keda koheldakse erineval viisil, mida võib sisuliselt pidada „diskrimineerivaks“ (vt eelkõige 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C?20/15 P ja C?21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Mis puudutab täpsemalt maksusoodustust andvaid liikmesriigi meetmeid, siis tuleb märkida, et sedalaadi meede, mis ei too küll kaasa riigi ressursside üleandmist, kuid mis asetab soodustuse saajad soodsamasse olukorda, võib anda soodustuse saajatele valikulise eelise ning kujutab endast seega riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Seevastu maksusoodustus, mis tuleneb üldmeetmest, mida kohaldatakse vahet tegemata kõikide ettevõtjate suhtes, ei kujuta endast riigiabi selle sätte tähenduses (21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C?20/15 P ja C?21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 56).

33 Sellega seoses tuleb liikmesriigi maksumeetme „valikuliseks“ kvalifitseerimisel esmalt kindlaks teha, milline on asjaomases liikmesriigis kohaldatav üldine või „tavapärase“ maksustamissüsteem, ja seejärel tuvastada, et analüüsiv maksumeede kaldub üldisest süsteemist kõrvale, kuna see eristab ettevõtjaid, kes üldise süsteemi eesmärgi seisukohast on sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras (vt eelkõige 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C?20/15 P ja C?21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 57 ja

seal viidatud kohtupraktika).

34 Samuti tuleb meenutada, et meetme valikulisuse hindamisel ei pea võrdlusaluse õiguskorra määratlemiseks lähtuma tingimata asjaomase liikmesriigi territooriumist, vaid selleks võib olla ka piirkondliku või kohaliku omavalitsusüksuse territoorium, kus ta teostab põhiseadusest või seadusest tulenevat pädevust. Sellega on tegu juhul, kui piirkondlikul omavalitsusüksusel on selline õiguslik ja faktiline seisund, mis annab talle liikmesriigi keskvalitsuse suhtes piisava autonoomsuse, et just nimelt see üksus, aga mitte keskvalitsus, saab enda võetud meetmete kaudu mängida põhimõttelise tähtsusega rolli ettevõtjate poliitilise ja majandusliku keskkonna määratlemisel (vt selle kohta 11. septembri 2008. aasta Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT/Rioja) jt, C-428/06–C-434/06, EU:C:2008:488, punktid 47–50 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Meede, mis eristab kõnealuse õigusliku regulatsiooni eesmärgi seisukohast sarnases faktilises ja õiguslikus olukorras olevaid ettevõtjaid ja mis on seega *a priori* valikuline, ei ole siiski riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kui asjaomane liikmesriik suudab tõendada, et vahetegemine on põhjendatud, kuna see tuleneb selle süsteemi olemusest või ülesehitusest, millesse meede kuulub (21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Üldise maksusüsteemi kohaldamisest tehtav erand võib olla õigustatud üldise maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega juhul, kui asjaomane liikmesriik on võimeline tõendama, et see meede tuleneb otseselt selle liikmesriigi maksusüsteemi aluspõhimõtetest või suunistest. Sellega seoses tuleb teha vahet konkreetse maksustamiskorraga taotletavate väliste eesmärkide ja nende saavutamiseks vajalike maksusüsteemile omaste mehhanismide vahel (6. septembri 2006. aasta kohtuotsus Portugal vs. komisjon, C-88/03, EU:C:2006:511, punkt 81).

37 Samuti tuleb meenutada, et kuigi maksumeetme valikulisuse tuvastamiseks ei ole alati vaja, et meede oleks erand üldisest maksustamissüsteemist, on asjaolu, et tegemist on erandiga, täiesti asjakohane, kui sellest tulenevalt eristatakse kahte ettevõtjate kategooriat, keda *a priori* koheldakse erinevalt, ehk erandmeetme kohaldamisalasse kuuluvaid ettevõtjaid ja jätkuvalt üldise maksustamissüsteemi kohaldamisalasse kuuluvaid ettevõtjaid, samas kui need kaks kategooriat on süsteemi eesmärgi seisukohast sarnases olukorras (21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus komisjon vs. World Duty Free Group SA jt, C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 77).

38 Põhikohtuasjas kõne all olevate õigusnormide osas tuleb kõigepealt märkida, et Euroopa Kohtus ei ole vaidlustatud, et võrdlusalune territoorium on Astuuria Vürstiriigi autonoomne piirkond.

39 Pealegi tuleb mõnda, et kuigi kauba väljapaneku ja müügi pinnast lähtuv kriteerium ei ole formaalses mõttes erand võrdlusalusest õiguslikust raamistikust, tähendab see siiski seda, et maksu kohaldamisalasse ei kuulu jaekaubandusettevõtted, mille müügi pind jääb alla 4000 m². Seega ei erine IGEC maks piirkondlikust maksust, mida peavad tasuma jaekaubandusettevõtted, mille kauba väljapaneku ja müügi pind ületab teatud künnise.

40 ELTL artikli 107 lõige 1 määratleb riigipoolseid sekkumisi aga nende mõju põhjal ja seega sõltumata kasutatud tehnikast (22. detsembri 2008. aasta kohtuotsus British Aggregates Association, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 89).

41 Seega ei saa *a priori* välistada, et selline kriteerium võib tegelikult soodustada „teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist“ ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, vähendades nende maksukoormust võrreldes põhikohtuasja maksukohustuslastega.

42 Seda silmas pidades tuleb järelikult kindlaks teha, kas jaekaubandusettevõtted, mis ei kuulu

selle maksu kohaldamisalasse, on maksu tasuma kohustatud ettevõtetele sarnases olukorras või mitte.

43 Selle analüüsi raames on oluline arvesse võtta, et seda valdkonda reguleerivate liidu õigusnormide puudumisel on liikmesriikide ja riigisiseste territoriaalüksuste, kes on keskvalitsusest maksustamisel piisavalt sõltumatud, pädevuses määrata kindlaks maksustamise alused ja jaotada maksukoormus erinevate tootmistegurite ja majandussektorite vahel (15. novembri 2011. aasta kohtuotsus komisjon ja Hispaania vs. Government of Gibraltar ja Ühendkuningriik, C?106/09 P ja C?107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 97).

44 Nimelt, nagu komisjon oma teatise riigiabi mõiste kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (ELT 2016, C 262, lk 1) punktis 156 märkis, on „liikmesriikidel [...] vabadus otsustada, millist majanduspoliitikat nad peavad kõige sobivamaks, ning eelkõige võivad nad jagada maksukoormust oma äranägemise järgi erinevate tootmistegurite vahel [...] kooskõlas liidu õigusega“.

45 Mis puudutab põhikohtuasjas kõne all olevat maksu, siis on selle eesmärk eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul aidata kaasa keskkonnakaitsele ja ruumilisele planeerimisele. Pannes suurtele jaekaubandusettevõtetele kohustuse toetada keskkonnaalaste tegevuskavade rahastamist ja taristute parendamist, soovitakse nimelt korrigeerida ja kompenseerida nende tegevuse tagajärgi keskkonnale ja territooriumile, mis on tingitud eelkõige suurematest liiklusvoogudest.

46 Siinkohal ei ole vaidlust selles, et jaekaubandusettevõtte keskkonnamõju sõltub ettevõtte suurusest. Mida suurem on nimelt müügiplind, seda rohkem käib kliente, mis omakorda suurendab keskkonnale põhjustatud kahju. Sellest järeldub, et selline müügiplinna suurusel põhinev kriteerium, nagu on kehtestatud liikmesriigi õiguses põhikohtuasjas, eristamiseks suurema või väiksema keskkonnamõjuga ettevõtteid, on taotletavate eesmärkidega kooskõlas.

47 Samuti on selge, et taoliste ettevõtete rajamine on ruumilise planeerimise poliitika seisukohast eriti keeruline, sõltumata nende asukohast (vt analoogia alusel 24. märtsi 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, C?400/08, EU:C:2011:172, punkt 80).

48 Selle künnise suuruse kindlaksmääramisel on liikmesriigi seadusandjal kaalutlusruum ja see nõuab tehnilist ja kompleksset hindamist, mida Euroopa Kohus saab üksnes piiratud ulatuses õiguslikult kontrollida. Siinkohal ei saa seega pidada algset 2500 m² künnist ega hiljem kehtestatud 4000 m² künnist taotletavate eesmärkide saavutamiseks ilmselgelt sobimatuks.

49 Sellisel juhul eristab taoline ettevõtja müügiplinnal põhinev maksukohustuse kriteerium, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ettevõtteid, mis ei ole õigusnormide eesmärki silmas pidades sarnases olukorras.

50 Seega ei ole Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna territooriumil asuvate jaekaubandusettevõtete, mille müügiplind ei ületa teatavat suurus, maksuvabastus neile antav valikuline eelis ega ka riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

51 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb ka põhikohtuasjas kõne all oleva maksu teistes tunnustes. Ta küsib, kas ettevõtetele antud eelisenä saab käsitada olukorda, kus individuaalsed jaekaubandusettevõtted, mis müüvad üksnes aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid ning mille müügiplind ei ületa 10 000 m², on nimetatud maksust täielikult vabastatud.

52 Tuleb märkida, et need meetmed kujutavad endast erandit sellise erimaksuga kehtestatud

võrdlusalusest õiguslikust raamistikust.

53 Astuuria Vürstiriigi autonoomse piirkonna valitsus väidab oma kirjalikes seisukohtades, et asjaomaste ettevõtete tegevus nõuab iseenesest suuremat müügi- ja laopinda. Nende ettevõtete kahjulikku mõju keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele hinnatakse tema sõnul teistsuguse künnise alusel, mis on aga põhimõtteliselt samaväärne maksu tasuma kohustatud jaekaubandusettevõtete tegevusele kohaldatava künnisega.

54 Selline asjaolu võib õigustada põhikohtuasjas vaidlusaluste õigusnormidega kehtestatud eristamist, mis järelikult ei anna asjaomastele ettevõtetele valikulisi eeliseid. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab aga siiski kontrollima, kas see on tõesti nii.

55 Eeltoodut arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ei saa lugeda sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele müügiettevõtjatele peamiselt nende müügi-pinnast lähtuvalt, osas, milles maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügi-pind jääb alla 4000 m². Riigiabiks nimetatud sätte tähenduses ei saa lugeda seda maksu ka osas, milles maksust on vabastatud ettevõtted, mis müüvad aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid, ning mille müügi-pind ei ületa 10 000 m², kuna need ettevõtted ei avalda keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele sama suurt kahjulikku mõju nagu teised; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

56 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.**
- 2. Riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ei saa lugeda sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele müügiettevõtjatele peamiselt nende müügi-pinnast lähtuvalt, osas, milles maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügi-pind jääb alla 4000 m². Riigiabiks nimetatud sätte tähenduses ei saa lugeda seda maksu ka osas, milles maksust on vabastatud ettevõtted, mis müüvad aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid, ning mille müügi-pind ei ületa 10 000 m², kuna need ettevõtted ei avalda keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele sama suurt kahjulikku mõju nagu teised; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.**

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: hispaania.